

6. Про очищення влади : Закон України від 16.09.2014 // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 44. – Ст. 2041.

7. Антикорупційна стратегія 2018-2020 роки : Законопроект [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>

8. Баришніков В. М. Запобігання та протидія проявам корупції на державній службі та службі в органах місцевого самоврядування : навчально-методичний посібник. – К. : ІПК ДСЗУ, 2016. – 172 с.

9. Новак А. Н. Феномен корупції в системі публічного управління: сучасний зміст та методологічні засади дослідження / А. Н. Новак. // Публічне адміністрування: теорія та практика. - 2018. - Вип. 1. – С. 1-12.

Бразалук М.Ю.,
студент ННІ № 3 НАВС,
Булик І.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Відповідальність в адміністративному праві – це великий за своїм змістом і обсягом інститут відносин, який на сучасному етапі розвитку української правової науки не має вичерпного визначення. У сучасній юридичній літературі існує широкий плюралізм думок стосовно дефініції «адміністративна відповідальність»

На думку Битяка Ю.П., Зуй В.В., адміністративна відповідальність – це застосування заходів примусу до правопорушника. У той же час Голосніченко І.П. вважає, що адміністративна відповідальність – сукупність адміністративно-правових відносин, що виникають унаслідок застосування до суб'єкта проступку адміністративних стягнень.

З огляду на вищевикладене, адміністративна відповідальність – це передбачене законом, примусове застосування вповноваженим суб'єктом до осіб, які скоїли адміністративні проступки заходів впливу [1].

Особливе місце в системі адміністративної відповідальності посідає адміністративна відповідальність неповнолітніх. Для того,

щоб правильно застосовувати заходи впливу щодо неповнолітніх осіб, слід враховувати особливості застосування цього виду відповідальності щодо цієї групи населення.

Загалом суб'єктів адміністративних правопорушень можна поділити на дві групи – загальні та спеціальні. Загальні – це усі громадяни, які проживають або перебувають на території України

До спеціальних суб'єктів адміністративного права відносяться службові особи, неповнолітні, працівники органів внутрішніх справ, військовослужбовці та військовозобов'язані та деякі інші [2, с.148].

Мета даної роботи полягає у приверненні уваги фахівців різних сфер публічної влади до особливостей застосування заходів впливу щодо неповнолітніх, які існують у сучасній правовій доктрині національного законодавства.

Для визначення кола неповнолітніх суб'єктів адміністративної відповідальності, слід спершу дати визначення терміну «неповнолітня особа».

Отже, неповнолітня особа – це малолітня особа, а також дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років [3].

Безпосередньо про відповідальність неповнолітніх осіб за адміністративні проступки йдеться у статті 13 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 24¹ прямо визначає заходи впливу за вчинення адміністративних правопорушень до неповнолітніх у віці від шістнадцяти до вісімнадцяти років:

- 1) зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого;
- 2) попередження;
- 3) догана або сувора догана;
- 4) передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання [4].

Слід зауважити, що Кодекс України про адміністративні правопорушення передбачає також відповідальність батьків за протиправні дії своїх дітей, у випадку, якщо діти вчинили адміністративний проступок у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років [2, с.140]. Зазначена норма прописана у статті 184 Кодексу України про адміністративні правопорушення:

«... Вчинення неповнолітніми віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років правопорушення, відповідальність за яке

передбачено цим Кодексом, крім порушень, передбачених частинами третьою або четвертою статті 173⁴ цього Кодексу, -

тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподаткованих мінімумів доходів громадян.»

Ця стаття визначає відповідальність батьків у випадку, якщо їхня дитина повторно вчинила адміністративне правопорушення:

«...Діяння, передбачене частиною п'ятою цієї статті, вчинене повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян та тимчасове обмеження того з батьків, з ким проживає дитина, у праві виїзду за межі України та обмеження у праві керування транспортним засобом – до виконання рішення в повному обсязі» [4].

Необхідно зазначити, що адміністративна відповідальність неповнолітніх принципово відрізняється від адміністративної відповідальності повнолітніх осіб тим, що до останніх унаслідок скоєння адміністративного правопорушення застосовується адміністративне стягнення, а до неповнолітніх – заходи впливу. Вони, на відміну від адміністративних стягнень носять виховний та попереджувальний характер, і не є штрафними санкціями.

Попри це, до неповнолітніх можуть застосовуватися також і адміністративні стягнення, передбачені за найшкідливіші правопорушення. Перелік даних правопорушень визначений у статті 13 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Отже, адміністративна відповідальність – це важливий вид юридичної відповідальності, який застосовується щодо осіб, котрі вчинили адміністративний проступок. Спеціальним видом суб'єктів адміністративного правопорушення є неповнолітні особи, до яких застосовується відповідні заходи впливу, проте за суспільно небезпечні діяння до неповнолітніх застосовуються адміністративні стягнення. За деякі адміністративні правопорушення за неповнолітніх несуть відповідальність їхні батьки.

Система покарань у сучасній національній правовій системі є свідченням того, що будь-яка дієздатна особа може нести відповідальність за свої діяння, а тому кожна особа-об'єкт правопорушення може розраховувати на справедливість закону, виражену в невідворотності покарання.

Література:

1. Мультимедійний навчальний посібник "Адміністративна відповідальність" Поняття, властивості та принципи адміністративної відповідальності. Національна академія внутрішніх справ - 2015 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://arm.naiu.kiev.ua/books/adm-vidpov/pages/rozdil_1.html.

2. Адміністративне право України: Підручник: За заг.ред. д.ю.н., проф. Коломoeць Т.О. – Київ: „Истина”, 2008. - 457с.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/33454>.

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.

Василенко О.В.,

слухач 5-В курсу ННІЗДН НАВС

ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ, ВИНЕСЕНИХ ПРОТИ УКРАЇНИ

Практичне регулювання та захист прав людини та громадянина має свої специфічні особливості як у світовому, так і у національному вимірі. Ні для кого не є новиною, що забезпечення прав людини залежить від рівня формування і функціонування громадянського суспільства.

В науці широко обговорюється питання, якими мають бути сучасна держава і громадянське суспільство, проте, навряд чи хтось не погодиться з тим що вони мають бути ефективними. Саме тому, для регулювання суспільних відносин та належного забезпечення прав людини, вітчизняне законодавство повинно спиратись на норми міжнародного права, які створені з урахуванням практики провідних країн світу.

У 1997 р. для України набрала чинності Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод [1]. Як зазначають дослідники, вона створює не тільки найбільш ефективну у світі систему міжнародних норм для захисту прав людини, але і взагалі, одну з найпрогресивніших у світі форм міжнародної судової процедури [5, с.